

Việt Nam 39 Năm Đảng trị: Một Quốc Gia, Hai Quốc Dân

Phan Văn Song

Loay hoay tháng Tư lại trở về. Đó chỉ là lịch, đó chỉ là một cái mốc của thời gian. Nhưng đối với đa số người Việt chúng ta, nhứt là những người gốc miền Nam Việt Nam, hay đã từng cư ngụ tại miền Nam, tháng Tư là tháng của những kỷ niệm đầy tang tóc, của một quá khứ hãi hùng, của một cái vết thương không thành sẹo được. Miền Nam Việt Nam và dân chúng đã thua cuộc, và đã lãnh cái giá rất đắt của một sự trả thù cho sự lựa chọn một cách sống của mình. Đây là một cuộc nội chiến, cũng như tất cả những cuộc nội chiến, huynh đệ tương tàn chỉ tranh chấp trong một cái nhìn, một quan niệm về cuộc sống.

1/ Cuộc chiến giữa hai quan niệm chánh trị:

Phải, đây là một cuộc đụng độ không đội trời chung của của hai nhơn sanh quan, của hai luồng tư tưởng. Một bên là cuộc chiến đấu của phe những con tim, của những đạo đức, của những đức tin vào tâm linh nhơn bản, tình tự dân tộc, tình tự gia đình, chống phe của những người bị một lý thuyết my dân, lường gạt, hứa một thiên đàng không bao giờ có, hứa những của cải, những ruộng vườn không bao giờ cho, hoàn toàn Cộng sản hóa, những người đang tâm nhận làm thầy những ông râu xồm ngoại bang với những lý thuyết vô thần, vô đạo, mơ tạo một thế giới lấy người thay máy móc, lấy con người làm công cụ sản xuất, lấy nhu cầu xác thịt làm cứu cánh phục vụ cho một tổ chức cầm quyền quốc tế. Đảng Cộng sản được một tổ chức như một tôn giáo, để thay thế tôn giáo, thay đạo đức tâm linh bằng những bổn phận nguy danh như cách mạng, nhơn dân, thay thần quyền bằng đảng quyền. Những Các Mác, những Lê Nin dùng những lời sấm giảng như những Ma-thi-ơ, Giăng, Mác hay Luca... Xi Ta lin thì khác chi Phao lò... Đảng Cộng sản quốc tế tổ chức rập khuôn theo tổ chức Giáo hội Thiên Chúa Giáo La mã, với Điện Cẩm Linh tương tự Điện Vatican. Khi có những tư tưởng Mao ít hay Titô ít bất đồng với Cẩm Linh thì như trong Giáo hội Thiên Chúa Giáo cũng có những dòng tư tưởng bất đồng tương tự. Tư tưởng con người, với sức tiến hóa, với sức phát triển của khoa học, mọi lý thuyết đều phải biết biến cải để hòa hợp với thời đại. Phật Giáo Tây Tạng cũng nhiều phái, Mũ Vàng, Mũ Đỏ,... Phật Giáo cũng phải chia Tiểu Thừa Đại Thừa, Thiên Chúa Giáo cũng nào Chánh Thống, nào Copte, nào Roma, cũng Tin lành ... Nhưng với Cộng sản tất cả phải về một mối. Cộng sản không chấp nhận những tư tưởng khác: Đệ tam đã tiêu diệt các bạn đồng hành đệ tứ chỉ vì bất đồng quan điểm. Với Cộng sản không thể có đối thoại, không thể có tranh chấp, tranh cãi dân chủ ... Chẳng những ở Nga, ở Tàu mà còn cả ở Việt Nam. Hồ Chí Minh và đệ tử nhơn danh chủ nghĩa Cộng sản Đệ tam đã đưa đất nước vào 30 năm chinh chiến chỉ để áp dụng chủ nghĩa Cộng sản thôi ! Chống Pháp dành Độc Lập chỉ là một cái cớ, Những bánh vẽ như Độc Lập, Tự Do, Hạnh Phúc chỉ là những từ ngữ trống không, vô nghĩa.

69 năm sau (1945-2014):

- Độc Lập? Việt Nam đang bị Hán Hóa, Hoàng Sa Trường Sa hai quần đảo cách bờ dưới 200 hải lý không còn thuộc đất nước nữa, chưa kể trên đất liền từng hàng ngàn mẫu đất rừng nay đã bán đứt cho Tàu trồng cây hay khai thác mỏ. Từng mẫu đất trồng cây kỹ nghệ đã giao cho Tàu để đào xới khai thác mỏ Bô Xít hay khoáng sản.
- Tự Do? mỗi mỗi cử chỉ hành động ngoại giao đều phải qua Tàu hỏi ý kiến, ấy là chánh phủ . Còn người dân? chỉ trích bị đi tù, biểu tình đòi Tàu trả đảo bị đàn áp đánh đập, hàng chục tờ báo không có một tờ báo tự...
- Hạnh Phúc? ai sống hạnh phúc? thành phần cán bộ, đảng viên... thế giới của kẻ cầm quyền, của một nomenklatura. Sài gòn Hà nội nhan nhản em bé bán vé số, chị bán hàng rong, cảnh những hàng người chuyên nghề cưỡi vạ, cu li sắp hàng buổi sáng chờ người thuê vẫn còn như thời Pháp thuộc.

- Chiến tranh giải phóng? giải phóng gì? giải phóng ai? Khi Vua Bảo Đại đã hai lần lấy lại Độc lập, Hồ Chí Minh vẫn tiếp tục đánh, không chấp nhận chánh phủ Bảo Đại; lần đầu năm 45 khi Nhật đánh Pháp giao trả Việt Nam lại, và lần thứ hai năm 1949 khi Pháp trả Độc lập vĩnh viễn cho Việt Nam. Cuộc chiến tranh do Hồ Chí Minh xúi dục là một cuộc xâm chiếm, chiến tranh xâm lược này đã nướng hai thế hệ thanh niên thanh nữ Việt Nam, cuộc chiến Bắc Nam đã buộc thanh niên nam nữ miền Bắc vượt Trường Sơn chết cho xâm chiếm, buộc thanh niên nam nữ miền Nam chết cho tự vệ; và chẳng chốc biến hai miền thành hai nước khác nhau, với hai nguồn tư tưởng khác nhau, với hai nền văn hóa khác nhau:
 - Một bên phóng khoán, dân tộc, nhơn bản đặt con người làm trọng tâm, đặt đất nước và lịch sử đất nước làm căn bản, lấy tâm linh tôn giáo làm đạo đức, lấy tình thương lân bang láng giềng, anh em gia đình làm lễ nghĩa, ra đường biết thưa vâng, về nhà biết thưa gửi, khi nhận biết cảm ơn, khi đưa biết xin phép.
 - Còn một bên, không tình không nghĩa, tất cả quan hệ chỉ là tranh chấp, lấy lường gạt làm nền tảng, lấy cướp đoạt làm khí cụ, bé xin, lớn ban, thấp cổ xưng con, lớn mình xưng ông, ra đường chen lấn, về nhà nói trống nói ngang, chữ thưa không còn, chữ cảm ơn không có, quan trên xài của công, cấp dưới xài của cấp. Ra đường thấy hàng đẹp thì chôm, vào nhà thấy hàng ngon thì đớp.

Trong hai mươi năm mặc dù chiến tranh, mặc dù bị quấy phá, mặc dù nội bị công ngoại bị kích, nhưng với chế độ Cộng hòa của miền Nam, nền kinh tế Việt Nam Cộng hòa vẫn phát triển mạnh, dân trí người công dân Việt Nam Cộng hòa vẫn đang hoàng, dân tình người Việt miền Nam vẫn tử tế... Ngày ba mươi tháng tư 1975 đến, trên toàn đất nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam, tuy từ nay đã hết chiến tranh, tuy từ nay người dân hết chạy nạn, nhưng khi kiểm điểm lại, ba mươi chín năm sau, nền kinh tế vẫn èo uột, rối loạn, cuộc sống người dân Việt chập giựt, quan trên bằng giả, cấp dưới bằng chôm, ra đường hàng dỏm, vào nhà hàng dơ... Biên giới mất đất, bị Trung Cộng lấn dần, Biển Đông mất đảo, Hoàng Sa, Trường Sa nay thuộc Huyền Tam Sa do Trung Cộng quản nhiệm. Núi cao do Tàu quản, khai thác Bô Xít, tàn phá môi trường, biển sâu do Tàu chiếm, cấm ngư phủ ta đánh cá xa bờ... Công trường xây dựng giao cả cho Tàu, công ty thương mại giao luôn cho Chệt, còn dân Việt ta, can phạm nghèo hèn, bán buôn quan gánh, thuốc lá bán lẻ, thuốc tây bán viên, ăn uống vĩa hè, sống sanh đường hẻm...

Tại sao phải vấn nạn như vậy?:

Cũng chỉ lựa sai con đường. Đem một học thuyết phá hoại của ngoại bang nhập cảng vào nhà. Một học thuyết bắt đầu bằng một cuộc sang đoạt cướp của, xóa bỏ cương thường, vứt bỏ đạo lý, dẹp xóa tâm linh. Năm 1917, Đảng Cộng sản Nga đã cướp chánh quyền, sát hại cả gia đình Nga Hoàng Nicolas Đệ Nhị, tàn sát toàn bộ giòng họ Romanov, các giai cấp quý tộc, địa chủ, doanh thương Nga để lập một nhà cầm quyền độc tài chuyên chính vô sản. Lénine, và tiếp theo Staline đã phải giết, tàn sát, bắt giam, đày đọa hàng chục ngàn thường dân Nga vô tội, giết và bỏ tù các nhà trí thức, các kẻ viết văn. Những trại giam, những goulag mọc đầy toàn nước Nga. Dưới danh nghĩa Liên bang Xô Viết, Nga đã Nga hóa cả chục dân tộc khác nhau, cùng chủng tộc Slave như Belarus, hay khác chủng tộc, như Ukraine hay Georgie, cùng gia đình ngôn ngữ hay khác gia đình ngôn ngữ cũng mặc, thậm chí cả các quốc gia và dân tộc hồi giáo nói ngôn ngữ Thổ Nhĩ Kỳ nằm dọc con đường Tơ lụa xưa kia, từ Kazhastan đến Kirghistan đến tận biên giới Tàu và Thái Bình Dương.

Và Hồ Chí Minh và Việt Nam? Cũng vậy, Công sản Quốc tế Komintern sai Hồ Chí Minh cùng các đồ đệ tiếp nhiệm vụ nhuộm đỏ thế giới, không ngại ngừng làm tai sai, phản dân tộc, đi tiếp con đường chinh phục thế giới, đem màu Xô Viết nhuộm toàn Đông dương thuộc Pháp. Điển hình không chối cãi được là trong một thời gian dài, trên bức tường các đại sảnh đường của nhà cầm quyền đỏ Hà nội, đệ tử và lâu la Đảng Cộng sản Đông dương và Việt Nam đều hơp hành sanh hoạt chánh trí dưới hình ảnh của ba ông râu xồm cộng sản ngoại bang tây phương Cạc Mác Lê Nin và Xi ta lin! Khi đã chấp nhận và đưa vào văn hóa Việt Nam một bài thơ khóc Xi ta lin của tay tổ tuyên truyền trường ban Văn hóa Việt Nam Cộng sản Tố Hữu là đã mặc nhiên xóa bỏ văn hóa gia đình Việt Nam rồi! Khi đặt tình thương một tên lãnh tụ một Đảng ngoại bang trên tình thương cha mẹ trên tình thương con mình (thương cha mẹ con thương một, thương ông thương mười!) thì xin miễn bàn, và hết ý kiến! Ngày nay, với những vương vếu, sai trái như vậy, Tố Hữu vẫn có tên đường. Vua Gia Long có công thống

nhứt dựng nước mở mang bờ cõi về phía Nam không có tên đường. Ôi tháng tư lần thứ 39, đất nước Việt Nam đang tiếp tục đi vào ngõ cụt !

4/ Apocalypse-Hồ Chí Minh :

Hôm qua, đài Truyền hình 2 Pháp cho chiếu đoạn 3 của tập phim Apocalypse kỷ niệm 100 Thế chiến thứ Nhứt. Thật kinh hoàng, cuộc chiến 1914-1918 được đặt tên là Cuộc Đại Chiến - La Grande Guerre. Được đặt tên như vậy là lần đầu tiên trong lịch sử Âu Châu và thế giới có một cuộc chiến với nhiều quốc gia tham gia như vậy. Ngoài hai đồng minh Đức-Phổ/Áo-Hung phía đông chống hai cường quốc Pháp Anh, hai đế quốc phía tây Âu Châu với sự góp mặt của các thuộc địa, Anh với Ấn độ, Úc, Tân tây Lan, Nam Phi, Canada ... , Pháp với các thuộc địa Bắc Phi, Tây Phi hay Đông dương, lại thêm có Nga, Ý, Thổ nhĩ Kỳ, Nhật bản. Mặt trận trải dài hàng ngàn cây số, thoát đầu lưu động, sau đó, đào hào lập chiến lũy ngó nhau và hằng ngày nường mỗi bên hằng trăm binh sĩ (Pháp trung bình 900 mỗi ngày, khi có các lần xung phong át xô). Lần đầu tiên, đại bác được sử dụng tối đa, đại bác Grande Bertha 400 ly bắn trên trăm dặm, không chiến cũng được biết tới với những anh hùng nổi tiếng như Hàu tước Đỏ-Le Baron Rouge, với 80 chiến công Hàu tước Đại Úy Phi công Manfred Von Richthofen với chiếc khu trục ba cánh Fokker sơn màu đỏ và hai khẩu đại liên. Không chiến thời ấy, các phi công như những hiệp sĩ thời xưa, một mình một ngựa, xông vào địch vừa lái vừa nhào lộn tránh đạn vừa bắn để hạ địch thủ. Ngày 21 tháng tư năm 1918, Hàu tước Đỏ vì quá ham rượt địch bay quá thấp nên lãnh đạn do các binh sĩ Úc bắn từ phía dưới. Anh đáp được máy bay, chỉ nói được một chữ « Kaput-xong đời rồi ! » với anh trung sĩ y tá người Úc Ted Smout trước khi tắt thở. Quân sĩ lực lượng Úc châu rất anh hùng trân trọng làm lễ quân táng tay hiệp sĩ phi công người Phổ này. Sáu Đại úy phi công mang quan tài đi trước giàn lính chào, một loạt súng bắn chỉ thiên tiễn chun người anh hùng quá cố. Mộ của vị phi công Hàu tước Đỏ được ai đó ghi dòng chữ « À notre ennemi vaillant et digne –Tặng người địch thủ can trường và xứng đáng ».

Kể chuyện người, lại nghĩ đến ta: Càng khen lòng hào hiệp người phương tây, càng khóc cho lòng ty tiện tiểu nhơn của người Cộng sản Phương Đông mình. Hãy so sánh chuyện vừa kể trên, với cảnh giết sập Tượng Thương tiếc của Nghĩa trang Quân đội Việt Nam Cộng Hòa. Hay những cảnh hôi của tài sản toàn dân Nam Việt sau ngày thắng trận của quân đội cộng sản Bắc Việt; hãy nhớ lại những cảnh phe Bắc Việt thắng cuộc chẳng những làm nhục các địch thủ Nam Việt thua cuộc, mà còn đày đọa gia đình vợ con đồng bào miền Nam, mà còn trả thù cả đến những địch

thủ đã đền xong nợ nước, chẳng biết đạo lý, chẳng biết thế nào là nghĩa tử nghĩa tận: từ những nghĩa trang, đến những góa phụ những con cô dòng dõi gia đình phe miền Nam gọi với một tội danh mạt ly là «ngụy» cũng bị mang tội danh ấy như một bằng án lý lịch, bị đuổi nhà, tịch thu tài sản, bị mất chỗ làm, bị không được đi học, bị cấm này, cấm nọ...

Và đến cả ngày nay, sau 39 năm, hận thù vẫn còn đó, tội danh ấy vẫn còn, cả miền Nam vẫn là đất Ngụy bị chiếm, con em dân ngụy vẫn là một thứ phó dân. Nước Việt Nam được gọi là thống nhứt, là một, với một quốc gia lấy tên là Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam, nhưng trong nước vẫn là hai thế giới của hai quốc dân, hai loại người Việt:

1. Thế giới của phe nhà cầm quyền, đảng viên hay thân thuộc đảng viên Đảng Cộng sản, cùng với công dân là những người gốc miền Bắc gốc gia đình có công với cuộc chiến xâm lược, loại ấy là công dân, công nhơn viên cao cấp, quân nhơn, công an, hành chánh phủ huyện.. và
2. Thế giới của thứ dân, phó dân, của dân Ngụy của nước Ngụy Nam Việt đất đang bị chiếm.. của anh thợ, của chị bán hàng rong, của anh đạp xích lô, của em bé bán thuốc lá mía ghim...

Chúng ta đừng bao giờ quên tuyên truyền Cộng sản Bắc Việt lúc thời chiến tranh xâm lược là đi vào Nam đánh Mỹ Ngụy.., Chứ có bao giờ Bắc Việt gọi chúng ta người miền Nam là người Việt đâu? Trong lúc ấy dân chúng miền Nam gọi dân quân Bắc Việt là Việt Cộng (người Việt Cộng sản). Chúng ta lúc nào cũng vẫn nhận họ là người Việt, nhưng họ không nhận chúng ta là người Việt! Sau đây là một thí dụ điển hình cho sự đối xử sai biệt ấy :

- Cũng tù nhưn chống đối Nhà nước Cộng sản, Cù Huy Hà Vũ được Nhà nước Cộng sản Việt Nam chiếu cố lấy tiền nhưn dân Việt Nam cho đi Mỹ chữa bệnh mập, máu cao sau 3 năm nhốt - ở tù mà mập béo quả thật sướng hơn ở tù bên xứ Tây của tui nữa, hèn chi ngày nay dân Việt Nam trong nước nhiều người đấu tranh chống Tàu, đòi dân chủ để được đi tù và may còn ra được xuất ngoại và được Mỹ rước vào nuôi và cấp dưỡng - (tội nghiệp thay cho người tù! nhưn đạo thay người cầm quyền!) - nhưng Nguyễn Hữu Cầu, gốc là phe ta miền Nam, là cựu quân ngục, tù 35 năm, bệnh gần chết, gầy ốm tong teo vì thiếu ăn, bệnh nặng mới được thả, mà cũng chẳng được gởi đi Mỹ chữa bệnh !
- Cũng cùng một tội, chống thiên tử, chống quan Thừa tướng, Cù Huy Hà Vũ vì là công dân dám kiện quan Thủ Tướng Nguyễn Tấn Dũng, Nguyễn Hữu Cầu chỉ vì dân ngục nên chỉ dám chỉ trích «chưởi» cũng ông Nguyễn Tấn Dũng thôi. Nhưng Cù Huy Hà Vũ đã là công dân hạng cao cấp lại còn là người có «nghề», lắm nghề, nào là Luật sư, nào là công tử đồ, giai cấp quyền quý, nên nguy hiểm bội phần, còn Nguyễn Hữu Cầu, trên răng dưới dế, chỉ là thằng ngục thôi, chỉ là thằng thua trận, bực mình, thất chí, anh hùng một tý chưởi «đồng» cho đã cái đầu, cho thông cái trí, hai bàn tay trắng, kiếm ăn không đủ, huống chi lật đổ quan Thừa tướng, lật đổ nhà cầm quyền!

Vậy mà hai nhưn vật, hai chế độ đối xử, hai cách hành xử! Ôi tháng tư đen tối! Đánh dấu từ đây những điển hình của tình trạng pháp lý Việt Nam. Apocalypse-Hồ Chí Minh! Khủng khiếp! Có thua chi apocalypse Hitler, có thua chi apocalypse Đại Thế Chiến 1. Hai cái kia cho cả nhưn loại, còn Hồ Chí Minh là đại họa chỉ giáng vào đầu dân tộc Việt Nam.

Khúc Khải Huyền khủng khiếp này chỉ chấp dứt khi nạn Cộng sản Việt Nam không còn nữa! Apocalypse Đại Thế chiến chỉ vồn vện trên dưới 4 năm 1914-1918 ; Apocalypse Hitler đại họa Đen chỉ từ 1938 đến 1945; Apocalypse Đỏ đại nạn Cộng sản Quốc tế gần 100 năm rồi (1917 – 2014) ngày nay vẫn chưa dứt, với cái đuôi Poutin và họa Đại Nga, với cái đuôi Trung Cộng và họa Đại Hán, với cái đuôi Triều tiên và cái họa do gia đình họ Kim.

Và riêng về Việt Nam ta Đại Nạn Cộng sản do Hồ Chí Minh mang đến, ngày nay vẫn chưa dứt! Và ngày mai? Với Trung Cộng hung hãn, với Việt Cộng yếu hèn, họa mất nước chắc cũng gần kề ...

Phan Văn Song

Đón xem Kỳ 2 : Những lịch sử dân tộc đang được viết lại.
Hồi Nhưn Sơn , những ngày dưỡng bệnh,
Viết cho tháng Tư đen